

Dosarul nr. 3ra-464/22
2-20125484-01-3ra-21042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. G. Ciobanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, V. Negru, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

22 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Faqieh Muad Suleman Hasan, reprezentat de avocatul Iulian Rusanovschi,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Faqieh Muad Suleman Hasan împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, terț Serviciul de Informații și Securitate cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, împotriva deciziei din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 8 octombrie 2020, Faqieh Muad Suleman Hasan a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, terț Serviciul de Informații și Securitate cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 17 iulie 2020 a fost emisă decizia Biroului de Migrație și Azil nr. 17 cu privire la declararea străinului persoana indezirabilă. Decizia dată a fost comunicată la 8 octombrie 2020, data din care începe sa curgă termenul de 5 zile pentru contestare.

Reclamantul a afirmat că decizia enunțată nu este deloc motivată, fapt care pune la îndoială legalitatea și temeinicia acesteia.

În opinia reclamantului la mijloc este vorba de o eroare, fapt pentru care decizia urmează a fi suspendată de urgență, iar el urmează să rămână pe teritoriul Republicii Moldova, unde se află familia sa, până la elucidarea circumstanțelor și soluționarea acestei acțiuni.

A notat că, din conținutul deciziei se observă că emitentul și-a întemeiat poziția inclusiv pe baza dispozițiilor art. 58 alin. (1) al Legii nr. 200 din 16 iulie 2010 cu privire la regimul străinilor în Republica Moldova, care statuează că îndepărtarea sub escortă a străinului presupune însoțirea acestuia de către personalul specializat al autorității competente pentru străini până la punctul de trecere a frontierei de stat deschis traficului

internațional ori până în țara de origine, de tranzit sau de destinație. Îndepărtarea sub escortă se aplică străinilor care nu au părăsit voluntar teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului acordat prin decizia de returnare prevăzut la art. 52 alin. (1); care au trecut sau care au încercat să treacă ilegal frontiera de stat ori a căror identitate nu a putut fi stabilită; care au intrat în Republica Moldova în perioada de interdicție dispusă anterior: care au fost declarați indezirabili; împotriva cărora a fost dispusă expulzarea; care prezintă un risc de sustragere de la procedura de îndepărtare.

Reclamantul a notat că asupra sa nu se răsfrâng condițiile enunțate în norma indicată mai sus, ceea ce demonstrează suplimentar ilegalitatea acțiunilor întreprinse de către pârât, fapt ce va fi dovedit în mod detaliat, prin motivele indicate în rândurile de mai jos.

A comunicat că, îndepărtarea sub escortă se aplică străinilor: a) care nu au părăsit voluntar teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului acordat prin decizia de returnare prevăzut la art. 52 alin. (1); b) care au trecut sau care au încercat să treacă ilegal frontiera de stat ori a căror identitate nu a putut fi stabilită; c) care au intrat în Republica Moldova în perioada de interdicție dispusă anterior; d) care au fost declarați indezirabili. Motivele pentru care reclamantul a fost declarat indezirabil nu sunt clare și nici elucidate de pârât, de asemenea, nu se indică exact care punct din art. 58 alin. (1) din Legea 200/2010 este aplicabil în speță, ceea ce duce la încălcarea drepturilor reclamantului și la o eventuală sancționare a Republicii Moldova la CEDO.

A invocat prevederile art. 19 din Constituție, conform cărora cetățenii străini și apatrizii au aceleași drepturi și îndatoriri ca și cetățenii Republicii Moldova, cu excepțiile stabilite de lege. Sub aspectul legislației internaționale, acțiunile pârâtului întreprinse pe acest caz, vin în contradicție cu prevederile art. 5, pct. (1), lit. f), pct. (2), pct. (4) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care statuează că orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția următoarelor cazuri și potrivit căilor legale: dacă este vorba despre arestarea sau detenția legală a unei persoane în scopul împiedicării pătrunderii ilegale pe teritoriu sau împotriva căreia se află în curs o procedură de expulzare ori de extrădare. Orice persoană arestată trebuie să fie informată, în cel mai scurt termen și într-o limbă pe care o înțelege, asupra motivelor arestării sale și asupra oricărei acuzații aduse împotriva sa. Orice persoană lipsită de libertatea sa prin arestare sau detenție are dreptul să introducă recurs în fața unui tribunal, pentru ca acesta să statueze într-un termen scurt asupra legalității detenției sale și să dispună eliberarea sa dacă detenția este ilegală. Din practica Curții Europene s-a stabilit, că nu este suficient ca ingerința produsă să fie pur și simplu stabilită de o lege, este necesar ca această normă să fie în concordanță cu spiritul legii și să ofere un minim de protecție împotriva interferenței arbitrare a autorităților, ceea ce a fost evitat în speța dată. De ex: în cauza C.G. și alții c. Bulgariei nr. 1365/07 din 24 iulie 2008, care prezintă un caz similar cu al reclamantului, Curtea a stabilit că în afara faptului că reclamantul nu a putut beneficia de o procedură judiciară de atac împotriva deciziei de expulzare, domnul C.G. nu a beneficiat de un minim de protecție împotriva abuzului și arbitrariului.

Astfel, reclamantul a solicitat repunerea în termen, anularea/revocarea deciziei Biroului Migrație nr. 17 din 17 iulie 2020 „cu privire la declararea străinului persoană indezirabilă”, suspendarea în regim de urgență a executării acesteia, precum și repunerea în drepturile de ședere acordate anterior.

La data de 9 octombrie 2020, Faqieh Muad Suleman Hasan, reprezentat de avocatul Iulian Rusanovschi a depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care a susținut că pe

lângă faptul că această decizie este ilegală, a solicitat suspendarea ei, deoarece pârâta urmează să îl îndepărteze pe reclamant de pe teritoriul Republicii Moldova, astăzi la orele 21:00 cu o cursă aeriană Chișinău-Istanbul.

În vederea susținerii prezentei cereri, și pentru a nu se admite încălcarea drepturilor reclamantului, a menționat următoarele. Faqieh Muad Suleman Hasan se află pe teritoriul Republicii Moldova de peste 20 ani, iar începând cu 6 octombrie 2009 este administrator al Întreprinderii cu Capital Străin „Real Estate International” Societate cu Răspundere Limitată, companie cu un capital social de 36 034 705 milioane lei. Businessul pe care îl administrează este perfect legal și în privința acestuia nu a fost niciodată aplicată vreo sancțiune administrativă/contravențională/penală sau de oricare alt ordin. Faqieh Muad Suleman Hasan dispune de proprietate imobiliară în municipiul Chișinău, și anume apartamentul din str. Lev Tolstoi nr. 1, unde se poate afla în perioada examinării cauzei contencioase sub observația directă a poliției din cadrul Biroului de Migrație și Azil și a structurilor de securitate națională. Faqieh Muad Suleman Hasan are familie întemeiată pe teritoriul Republicii Moldova, fiica acestuia (născută în Chișinău la xxxxx) deține cetățenia Republicii Moldova, iar o eventuală îndepărtare a reclamantului de pe teritoriul Republicii Moldova duce la separarea familiei și plasarea minorei în condiții de vulnerabilitate și discriminare. Și asta în situația în care în privința lui Faqieh Muad Suleman Hasan nu există temeuri plauzibile de a fi declarat indezirabil. Altfel, cum se explică faptul că, decizia prin care a fost declarat indezirabil din 17 iulie 2020, iar a fost adusă la cunoștință abia la 8 octombrie 2020. Contrar prevederilor art. 51 din hotărârea Guvernului nr. 492 din 7 iulie 2011 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la procedurile de Returnare, expulzare și readmisie a străinilor de pe teritoriul Republicii Moldova, nimeni nu a solicitat reclamantului să predea actele de identitate moldovenești de la data emiterii deciziei (17 iulie 2020) până la comunicarea acesteia – 8 octombrie 2020.

A specificat că decizia prin care reclamantul este declarat indezirabil nu este motivată, acesta are familie pe teritoriul Republicii Moldova și copil minor la întreținere care este cetățean al Republicii Moldova, și mai este concomitent administrator al unei companii importante, nefiind implicat în nici o activitate care ar pune în pericol securitatea statului. Dacă reclamantul ar fi prezentat pericol pentru securitatea statului, acesta avea să fie scos din țară în iulie 2020 când era deja emisă decizia, însă din motive necunoscute și care par dubioase, el a fost lăsat 3 luni de zile în țară, ca astăzi într-o grabă neînțeleasă să fie la un pas de expulzare. În cazul CEDO Yasin Ozdil, Mujdat Celebi, Riza Dogan, Sedat Hasan Karacaoglu și Mehmet Feridun Tufekci contra Moldovei, Curtea Europeană a reținut următoarele încălcări admise de instanțele naționale în expulzarea profesorilor turci de la Liceul Orizont, care sunt prezente și în speța dată: privarea de libertate a reclamanților în septembrie 2018 nu a fost nici legală și nici necesară în sensul art. 5 § 1 (f), și nici lipsită de arbitraritate. Privarea de libertate a reclamanților în acest mod a constituit un transfer ilegal a persoanelor de pe teritoriul Moldovei în Turcia care a omis toate garanțiile oferite de legislația națională și internațională. Corespunzător a avut loc violarea art. 5 § 1. Din moment ce reclamanții s-au integrat în societatea moldovenească și au avut relații de familie veritabile, Curtea a considerat că expulzarea lor din Moldova a perturbat în mod radical relațiile lor private și de familie. Corespunzător a avut loc o ingerință în drepturile acestora în această privință. Curtea a observat că nu au fost inițiate proceduri împotriva reclamanților pentru participare în comiterea vreunei infracțiuni. Contrar legislației naționale, lor nu le-au fost înmânate deciziile privind declararea prezenței acestora ca indezirabilă până a fi

expulzați. Având în vedere că reclamantii nu au dispus de un minim grad de protecție împotriva arbitrariului din partea autorităților, Curtea a concluzionat că ingerința în drepturile sale private și de familie au fost contrare legii. Corespunzător a avut loc violarea art. 8.

La caz, reclamantului nu i-a fost înmănată decizia decât în momentul luării în custodie (8 octombrie 2020), când urma să fie imediat expulzat fără a avea cel puțin posibilitatea de a cere instanței de judecată suspendarea deciziei și de a primi copia unei încheieri corespunzătoare. Doar faptul că nu deținea testul la COVID a pus pârâțul în imposibilitate de a-l expulza până la 9 octombrie 2020 orele 21:00, spre Istanbul.

Ulterior, la data de 20 noiembrie 2020, Faqieh Muad Suleman Hasan, reprezentat de avocatul Iulian Rusanovschi a mai depus cerere de concretizare a acțiunii, în care s-a specificat că, prin încheierea din 15 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani s-a respins solicitarea reclamantului de a suspenda decizia Biroului de Migrație și Azil.

A susținut că până la ziua de azi, ședința de judecată încă nu a fost fixată, contrar prevederilor alin. (3) art. 57 din Legea cu privire la regimul străinilor nr. 200/2010 care stipulează: „cauza privind contestarea deciziei de declarare a străinului persoană indezirabilă se examinează în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii”.

În vederea susținerii poziției sale, a indicat hotărârea Curții Constituționale din 15 noiembrie 2020 privind controlul constituționalității unor texte din art. 55 alin. (3) teza a II-a, art. 56 alin. (2) teza a II-a, din art. 60 alin. (4), din art. 63 alin. (4), precum și al constituționalității art. 225 alin. (3) din Codul administrativ, prin care au fost declarate ca neconstituționale următoarele texte din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova: „în decizie nu vor fi menționate motivele care stau la baza ei” de la art. 55 teza a II-a; „Astfel de date și informații nu pot fi sub nici o formă, direct sau indirect, la cunoștință străinului declarat persoană indezirabilă, inclusiv în cadrul examinării în instanța de judecată a contestării deciziei privind declararea străinului persoană indezirabilă” din art. 56 alin. (2); „și e” din art. 60 alin. (4); „(1) și” din art. 63 alin. (4). Curtea a mai stabilit că până la modificarea de către Parlament a art. 55 (3) teza a II-a și 56 alin. (2) teza a II-a din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova, decizia privind declararea străinului ca persoană indezirabilă din rațiuni de securitate națională va conține un rezumat al motivelor, de o manieră compatibilă cu interesul legitim al securității naționale, fiindu-i notificată străinului sub această formă. Hotărârea Curții Constituționale a fost motivată în felul următor: „cu privire la capăt al sesizării, Curtea a observat că art. 55 alin. (3) și 56 alin. (2) din Lege instituie, în partea în care îi interzic străinului să ia cunoștință de motivele care au stat la baza deciziei de declarare a sa ca persoană indezirabilă din rațiuni de securitate națională, o interdicție absolută și acordă o pondere abstractă mai mare interesului legitim al securității naționale. Totuși, așa cum nici drepturile procedurale ale străinului nu au un caracter absolut, nici interesele bazate pe securitatea națională nu sunt absolute ca pondere. Sub acest aspect, Curtea a observat că aceste norme instituie o regulă generală, insensibilă la particularitățile unor cauze, și încalcă astfel drepturile procedurale ale străinului garantate de art. 19, 20 și 26 din Constituție. Curtea a notat că străinul are posibilitatea de a-și angaja un avocat care are dreptul de acces la secretul de stat. Unui asemenea avocat i se aduc la cunoștință datele și informația care constituie motivele deciziei privind declararea străinului ca persoană indezirabilă din rațiuni de securitate națională.

Mai mult, pentru a verifica dacă persoana prezintă cu adevărat un pericol pentru securitatea națională, autoritățile trebuie să-i prezinte instanței de judecată toate

documentele relevante, inclusiv cele clasificate sau orice alte detalii factuale. În acest sens, art. 221 (1) din Codul administrativ prevede că autoritățile publice sunt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată autoritățile publice sunt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații. Curtea a subliniat că necesitatea protecției secretului de stat și a interesului legitim al siguranței naționale nu se opune dreptului persoanei de a cunoaște rezumatul motivelor care au servit drept temei pentru declararea sa ca persoană indezirabilă, în măsura în care acest lucru este compatibil cu păstrarea confidențialității datelor obținute.

Pornind de la aceste premise, Curtea a constatat că textele contestate din art. 55 alin. (3) teza a II-a și art. 56 alin. (2) teza a II-a din Legea privind regimul străinilor contravin art. 26 coroborat cu art. 19 din Constituție și, prin urmare, sunt neconstituționale. În continuare, Curtea a notat că Legea privind regimul străinilor îndeplinește un criteriu important pentru contrabalansarea limitării exercitării drepturilor lor procedurale. Conform art. 57 alin. (1) decizia privind declararea străinului ca persoană indezirabilă poate fi atacată de acesta în instanța de judecată în termen de cinci zile lucrătoare. Instanța de judecată competentă să judece contestația împotriva deciziei privind declararea străinului ca persoană indezirabilă reprezintă o autoritate independentă, care se bucură de garanții constituționale în acest sens. Așadar, Curtea a analizat întinderea competenței instanței de judecată și, în special, dacă instanța poate verifica caracterul necesar al menținerii confidențialității informațiilor cu caracter clasificat din rațiuni de securitate națională, precum și caracterul necesar al deciziei privind declararea străinului ca persoană indezirabilă în general.

Astfel, în urma circumstanțelor de fapt, de drept și a hotărârii Curții Constituționale, invocate, a solicitat examinarea de urgență a cererii de chemare în judecată; obligarea Serviciului de Informație și Securitate și după caz a Biroului de Migrație și Azil să prezinte motivele declarării lui Faqieh Muad Suleman Hasan ca persoană indezirabilă cu anexarea probelor corespunzătoare.

În urma concretizării cerințelor, reclamantul Faqieh Muad Suleman Hasan a solicitat repunerea în termen, anularea/revocarea deciziei Biroului de Migrație și Azil nr. 17 din 17 iulie 2020 cu privire la declararea străinului persoana indezirabilă, precum și suspendarea executării deciziei în regim de urgență.

Prin hotărârea din 18 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Faqieh Muad Suleman Hasan.

Cu respectarea dispozițiilor art. 232 din Codul administrativ, la 26 martie 2021 Faqieh Muad Suleman Hasan, reprezentat de avocatul Iulian Rusanovschi a depus apel nemotivat, iar la 26 aprilie 2021 motivarea apelului împotriva hotărârii instanței de fond.

Prin decizia din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de către Faqieh Muad Suleman Hasan și s-a menținut hotărârea din 18 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Întru consolidarea soluției instanțele ierarhic inferioare au reținut că decizia contestată, privind declararea lui Faqieh Muad Suleman Hasan persoană indezirabilă, a fost emisă în urma constatării faptului că Faqieh Muad Suleman Hasan prezintă pericol pentru securitatea națională și ordinea publică în Republica Moldova, or, la adoptarea acesteia a condus identificarea în conduita apelantului/reclamantului a indicilor prevăzuți de art. 55 alin. (1) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Instanțele de judecată au notat prevederile art. 55 alin. (1) din Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, conform cărora declararea străinului

persoană indezirabilă este o măsură asiguratorie de autoritate, dispusă împotriva unui străin care a desfășurat, desfășoară ori în a cărui privință există indicii temeinice că intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol securitatea națională sau ordinea publică. Respectiv, prin scrisoarea nr. 13/885 din 30 iunie 2020, Serviciul de Informații și Securitate a solicitat Biroului Migrație și Azil declararea lui Faqied Muad Suleman Hasan ca persoană indezirabilă pe un termen de 10 ani. Ulterior, la solicitarea Biroului, Serviciul de Informații și Securitate la data de 13 iulie 2020, a informat suplimentar despre activitățile lui Faqied Muad Suleman Hasan care sunt de natură să pună în pericol securitatea națională, în speță promovarea de către ultimul a curentului islamic wahhabist.

La data de 29 decembrie 2021, Faqieh Muad Suleman Hasan, reprezentat de avocatul Iulian Rusanovschi a depus recurs împotriva deciziei din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În argumentarea cererii de recurs cu reiterarea motivelor de drept și de fapt anterior invocate, recurentul a menționat că consideră hotărârile instanțelor ierarhic inferioare ilegale și neîntemeiate.

A indicat că atât instanța de fond cât și instanța de apel la adoptarea soluției nu a ținut cont de hotărârea Curții Constituționale din 13 noiembrie 2020. Mai mult, instanțele de judecată au expus că reclamantul s-a implicat în promovarea curentului islamic, fără a administra careva probe în acest sens, ignorând prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă.

A precizat că instanțele inferioare au apreciat probele prezentate de reclamant (dovada faptului că aceasta are familie fondată pe teritoriul Republicii Moldova, deține în proprietate un bun imobil, are loc de muncă) din perspectiva posibilității declarării acestuia ca persoană indezirabilă, nu și din perspectiva încălcării drepturilor acestuia.

Drept urmare, a afirmat că instanța de judecată era obligată să efectueze o cercetare multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar și să aprecieze proporționalitatea deciziei de expulzare cu presupusul risc, fapt ce nu a fost făcut.

A mai susținut că instanța de judecată nu a menționat concret care informații acumulate denotă că comportamentul reclamantului nu poate fi calificat demn, și nu a dat apreciere presupuselor probe prezentate de pârât și terț, în acest sens.

În drept, și-a întemeiat cererea de recurs în baza dispozițiilor art. 423, 424 alin. (1), 425, 426, 427 lit. c), 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, art. 191, 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ.

Prin referința depusă la 5 mai 2022, Serviciul de Informații și Securitate a solicitat respingerea recursului Faqieh Muad Suleman Hasan, reprezentat de avocatul Iulian Rusanovschi.

Prin referința depusă la data de 6 mai 2022, Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil și neîntemeiat.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel.

Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 14 decembrie 2021, însă date privind notificarea dispozitivului deciziei participanților la proces la materialele cauzei nu există.

Totodată, decizia motivată din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată reprezentantului recurentului – avocatul Iulian Rusanovschi la data de 1 aprilie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție/livrare anexat la actele dosarului (f.d.38, Vol. II).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Faqieh Muad Suleman Hasan, reprezentat de avocatul Iulian Rusanovschi, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de către Faqieh Muad Suleman Hasan, reprezentat de avocatul Iulian Rusanovschi, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Faqieh Muad Suleman Hasan, reprezentat de avocatul Iulian Rusanovschi.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Faqieh Muad Suleman Hasan, reprezentat de avocatul Iulian Rusanovschi, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu